Cu boxerul Constantin Gheorghiu despre el şi despre alţii

Foşti colegi de echipă, C. Gheorghiu şi C. Dumitrescu apar, de data aceasta, în posturi diferite: primul — ca boxer, iar al doilea ca... secund.

Că performanţele bune se pregătesc încă de la vîrsta de 13-14 ani, acest fapt nu mai constituie pentru nimeni un secret. Aşa că nu m-am mirat atunci cînd Constantin Gheorghiu mi-a mărturisit că la 13 ani a îmbrăcat pentru prima oară mănuşile de box.

Gheorghiu, pe care colegii săi de sală de la Dinamo îl stimează pentru conştiinciozitatea cu care se pregăteşte, este un om perseverent, care, atunci cînd îşi pune ceva în gînd (realizarea unei performanţe, de pildă), face tot ceea ce este posibil pentru a reuşi. Deşi despre performanţele lui s-au scris multe lucruri, totuşi puţine amănunte se cunosc despre începuturile activităţii sale pugilistice. Aşa că am socotit nimerită o discuţie pe această temă cu valorosul nostru boxer.

Am sunat, nu de mult, la uşa locuinţei sale. Mi-a deschis o fetiţă de vreo cinci anişori. M-a privit atentă, curioasă, uitîndu-se îndeosebi la aparatul fotografic pe care-l ţineam în mînă.

— Caut pe tăticu! Este acasă?...

— Da, este acasă. Dar azi tăticu nu vorbeşte cu nimeni. Nici chiar cu mămica...

— !?!

Noroc că în uşă a apărut atunci soţia campionului. Aşa am reuşit să pătrund în camera lui Costică Gheorghiu şi să-l supun unui scurt interviu.

★

— Te odihneşti?

— Da, înaintea „examenului" cu Cişmaş. Meci greu, fără discuţie...

— De fapt, nu despre meciul cu Cişmaş am dori să vorbim acum, ci despre începuturile activităţii d-tale sportive. Aşa că trebuie să te „concentrezi" puţin şi să te întorci în urmă cu...

— ... 15 ani. Exact acum 15 ani am intrat pentru prima oară într-o sală de box. Firește, n-am boxat de la început. Dar, pe zi ce trecea, „furam" tot mai mult din tainele boxului, de la cei mai mari. Abia în 1950, la Dinamo, pot spune că am intrat efectiv în activitate. Debutul de internaţional cu echipa mea l-am făcut în 1952, cînd Dinamo a întîlnit formaţia Spartac Sofia. Pe atunci boxam la „muscă" şi ţin minte şi azi bucuria pe care am încercat-o cînd am obţinut prima mea victorie internaţională, în meciul cu Alexandrov. În 1955 am debutat ca internaţional şi în reprezentativa de tineret iar un an mai tîrziu mă aflam în prima garnitură, cu prilejul întîlnirii de la Brno dintre echipele Cehoslovaciei şi Rominiei.

— Dintre boxerii noştri mai cunoscuţi cu cine ai încrucişat mănuşile?

— Mircea şi Constantin Dobrescu, Şchiopu, Mîndreanu, Toma Constantin sînt numai cîţiva dintre adversarii valoroşi cu care m-am întîlnit. Am fost uneori învins de aceştia dar pot spune cu mîndrie că şi eu, la rîndu-mi, i-am întrecut.

— Cîte meciuri ai pînă în prezent la activ?

— După „contabilitatea" pe care o ţin încheiată la zi, am susţinut 264 de partide în ţară şi peste hotare, dintre care am pierdut 26, iar 9 le-am terminat la egalitate.

— Meciul cel mare?

— Fără discuţie că întîlnirea din 1957, de la Paris, cu francezul Camarra, întîlnire pe care am cîştigat-o. De atunci, de la această victorie, parcă am prins puteri nebănuite şi de puţine ori am mai cunoscut înfrîngerea. Trebuie să ştiţi că din 1959 (luna mai) n-am pierdut nici un meci în ţară, iar în străinătate am coborît treptele ringului învins de trei ori: la J. O. de la Roma, la campionatele europene de la Belgrad (unde am pierdut pe drept în faţa lui Taylor-Anglia) şi, recent, la Lodz.

— Înfrîngerile provoacă totdeauna amintiri puţin plăcute. Dar, n-avem ce face. Ce ne poţi spune despre ele?

— Mai e nevoie să spun? Este amar gustul înfrîngerilor. Mai ales atunci cînd acestea nu sînt reale. Eu, de pildă, n-am să pot uita încă multă vreme „înfrîngerea" mea de la Roma în faţa sudafricanului Meyers. Cert este că m-au învins arbitrii şi nicidecum Meyers, pe care l-am depăşit net. Dar ce să-i faci? Altceva este însă atunci cînd adversarul e superior şi cînd în mod normal obţine victoria. Îmi amintesc şi acum de disputa mea cu Şchiopu din finala campionatelor republicane disputate în 1957. Şchiopu m-a învins atunci în mod cert, iar la anunţarea deciziei, firește, l-am felicitat.

— Care este „arma" preferată?

— Veţi rîde, dar „arma" mea a fost şi va rămîne... păcăleala adversarului. Totul este să gîndeşti puţin înainte de a porni la atac şi nu să te „arunci" la întîmplare asupra adversarului, aşa cum fac unii dintre tinerii noştri boxeri. Eu am preferat totdeauna să-mi „provoc" adversarii, să-i fac să se „deschidă" şi apoi să le aplic cu precizie lovitura. Boxul mai „economic" (fără să se înţeleagă însă prin aceasta pasivitate) mi-a asigurat, cred, longevitate. Şi, în plus, o viaţă cu adevărat sportivă.

— Dorinţe pentru noul an în care am intrat?

— Ce mi-aş putea dori altceva decît performanţa de a nu fi învins niciodată nici de adversari şi... nici de arbitri?

R. CĂLĂRĂŞANU

Întîlnire amicală la Oradea

Recent a avut loc în sala Dinamo din Oradea întîlnirea amicală dintre echipele C.S.O. Crişana şi C.S.O. Reşiţa. Gazdele au cîştigat cu scorul de 12:10. S-au remarcat cu acest prilej o seamă de boxeri tineri, ca C. Buzuluc, I. Bărbulescu, C. Nedelcu (Reşiţa), S. Toth, G. Deak şi F. Pocsi (Oradea). Iată cîteva rezultate tehnice: C. Buzuluc (R) b. k. o. 2 G. Famel (O), C. Gui (O) b.p. I. Bărbulescu (R), C. Nedelcu (R) b. p. F. Varga (O), S. Toth (O) egal cu I. Hodoşan (R). Orădeanul merita însă decizia de învingător.

I. GHIŞA-coresp. regional

IURI VLASOV DESPRE ANTRENAMENTE ŞI RECORDURI

MOSCOVA (Agerpres) — TASS transmite: Halterofilul sovietic Iuri Vlasov, recordman mondial la cat. grea, semnează în revista „Fizkultura i Sport" un articol în care răspunde la întrebarea pentru ce unii sportivi, despre care se credea că vor obţine rezultate deosebite, nu au putut încă să le realizeze.

Principala cauză, după părerea lui Vlasov, constă în înţelegerea greşită a importanţei sportului şi antrenamentului. Practicînd sportul trebuie să urmărim două ţeluri: fie victorie, fie rezultate de valoare. Pot fi cîştigate 10—15 concursuri pe an, dar se pot cîştiga numai trei sau patru, însă de fiecare dată cu îmbunătăţirea performanţei. Vlasov consideră că cea de-a doua cale este preferabilă. Dacă un sportiv are toate condiţiile pentru obţinerea unor rezultate mai bune, este absurd să se renunţe la ele, subliniază Vlasov.

Competiţiile dese, cîte 20 pe an, nu oferă de fapt aproape nimic pentru îmbunătăţirea rezultatelor. Se încalcă ritmul de antrenament, se încetineşte creşterea forţei halterofilului, se iroseşte zadarnic o mare cantitate de energie nervoasă. Vlasov subliniază în mod deosebit rezultatele dăunătoare ale unor competiţii dese pentru obţinerea de noi recorduri atunci cînd risipa acestei energii ajunge la maximum.

Campionul mondial dă drept exemplu un fapt din practica sa. În iunie, în cadrul meciului dintre echipele selecţionate ale U.R.S.S. şi S.U.A., el a încercat să doboare recordul de 210 kg la stilul „aruncat" şi nu a reuşit. Mai tîrziu Vlasov a încercat în repetate rînduri să doboare acest record, dar de fiecare dată fără succes. Toate acestea au făcut ca el să încerce un sentiment de teamă faţă de această greutate, şi a pierdut coordonarea mişcărilor. Abia după cîteva luni Vlasov a putut să întreacă acest record, cu o performanţă de 210,5 kg.

Pentru mine acest lucru a constituit o lecţie, scrie Vlasov. Nu se poate abuza de forţă pe seama nervilor. Este necesar ca forţele să fie irosite cu precauţie şi economic, deoarece măreţia sportului nu constă în obţinerea a zeci de victorii cu aceleaşi rezultate, ci a cîtorva victorii, dar cu rezultate importante.

Vlasov consideră că în prezent începe o epocă nouă pentru sport. Rămîn de domeniul trecutului timpurile cînd de fapt orice om viguros putea deveni primul între cei mai puternici. Viitoarele recorduri vor putea fi obţinute numai de un om care ştie să-şi analizeze antrenamentele cu toate că nu dispune de calităţi fizice excepţionale.

BASCHET

REPREZENTATIVELE BUCUREŞTIULUI ÎNVINGĂTOARE ÎN „CUPA ORAŞELOR" (JUNIORI)

În ultimele zile ale anului trecut, oraşul Braşov a găzduit o importantă competiţie de baschet dotată cu „Cupa Oraşelor", la care au luat parte reprezentative de junioare din Bucureşti, Braşov, Tg. Mureş şi Timişoara. Iată rezultatele înregistrate:

Braşov — Timişoara 49—47; Tg. Mureş — Bucureşti 43—41; Bucureşti — Timişoara 55—19; Braşov — Tg. Mureş 50—48; Bucureşti — Braşov 41—31; Tg. Mureş — Timişoara 62—29.

Clasament final: 1. BUCUREŞTI, 2. Tg. Mureş, 3. Braşov 4. Timişoara.

P. DUMITRESCU-coresp.

La Cluj s-a desfăşurat concomitent un turneu similar rezervat reprezentativelor de baschet juniori din Bucureşti, Braşov, Timişoara şi Cluj. Întîlnirile au fost spectaculoase şi de un bun nivel tehnic. Pe primul loc s-a clasat formaţia oraşului Bucureşti, care a beneficiat de un lot mai omogen şi mai valoros. Rezultate tehnice:

Bucureşti — Braşov 68—49 (29—24); Cluj — Timişoara 54—50 (24—27); Bucureşti — Timişoara 67—54 (28—18); Cluj — Braşov 68—40 (29—16); Timişoara — Braşov 62—49 (23—22); Bucureşti — Cluj 59—47 (26—31).

Clasament final: 1. BUCUREŞTI, 2. Cluj, 3. Timişoara, 4. Braşov. Partidele s-au bucurat de arbitrajul competent prestat de S. Filoti, Al. Somogyi, E. Niculescu şi V. Chioreanu.

N. TODORAN-coresp.

HANDBAL în 7

Metalul 23 August — I. T. B., un meci care a pasionat

Avînd un program redus din cauza aminării unor jocuri, ultima etapă a „Cupei de iarnă", disputată în preajma Anului Nou, a cuprins totuşi o serie de partide interesante. În această direcţie vom sublinia faptul că întîlnirea dintre echipele masculine Metalul 23 August şi I.T.B. a ţinut permanent încordată atenţia numeroşilor spectatori prezenţi în sala Dinamo. Evoluînd mult mai bine în comparaţie cu ultimele jocuri pe care le-au disputat în cadrul acestei competiţii, ambele formaţii au demonstrat că au posibilităţi de a practica un handbal modern, cu frumoase combinaţii la semicerc şi cu o apărare fermă, dar regulamentară.

În prima parte a meciului iniţiativa a avut-o mai mult echipa I.T.B. care a combinat rapid, folosind cu eficacitate jocul pivoţilor. Metalurgiştii au fost surprinşi şi s-au lăsat uşor depăşiţi, astfel că scorul s-a menţinut favorabil echipei I.T.B. care a condus cu 3—1, 4—2, 6—4 şi 11—9 (min. 21). Din acest moment acţiunile ofensive ale handbaliştilor de la I.T.B. nu au mai avut finalitate, iar şuturile lor au fost lipsite de precizie. În acelaşi timp echipa Metalul a acţionat mai curajos şi scorul a devenit egal (min. 28): 12—12. Pînă la pauză metalurgiştii au reuşit chiar să ia conducerea (14—12). În repriza secundă meciul a fost foarte viu disputat, scorul menţinîndu-se egal pînă în ultimele 10 minute cînd echipa Metalul a ajuns să conducă cu 25—22. După aceasta a fost rîndul handbaliştilor de la Metalul să slăbească ritmul şi să permită astfel adversarilor să reducă din diferenţa de scor. Metalul 23 August a cîştigat cu scorul de 28—27 (14—12). Punctele au fost înscrise de Tudoroiu (7), Marinescu (4), C. Alexandrescu (4), Pătraşcu (3), Stan (3), Ionescu (2), M. Alexandrescu (2), Răscol (2), Citu pentru Metalul şi de Crăciun (9), Cămăraşu (6), Florescu (1), Popa (2), Cernat (2), Petrache (2), Neducin (2) pentru I.T.B.

Programul acestei etape a fost completat cu trei jocuri feminine. O desfăşurare mai interesantă a avut-o întîlnirea dintre echipele Ştiinţa şi Progresul. În cele din urmă, după cum era şi de aşteptat, victoria a revenit studentelor, cu scorul de 11—5 (6—3). Dar, Ştiinţa nu şi-a putut impune superioritatea decît în repriza secundă, cînd handbalistele de la Progresul, lipsite încă de experienţa jocurilor mai grele, nu au mai putut face faţă ritmului impus de jucătoarele de la Ştiinţa. Demn de subliniat este însă faptul că echipa Progresul, cu multe elemente noi, de perspectivă, îşi îmbunătăţeşte jocul de la un meci la altul. Este neîndoios că această echipă, o dată cu reintrarea Victoriţei Dumitrescu şi a Antoanetei Vasile va avea un potenţial mult mai ridicat faţă de prima parte a campionatului republican. În celelalte partide disputate s-au înregistrat următoarele rezultate: I.T.B. — Vestitorul 13—5 (8—2), Rapid — Confecţia 22—5 (9—3).

(c. a.)

★

Aşa după cum fusese anunţat, echipa de tineret a ţării noastre urma să participe la tradiţionalul turneu fulger care se dispută în fiecare an în ziua de 1 ianuarie la Berlin. Din cauza condiţiilor atmosferice nepriel-nice lotul handbaliştilor romîni nu a mai putut face deplasarea la Berlin.

Turneul echipei Tractorul Braşov la Odesa

La sfîrşitul lunii decembrie a anului trecut echipa feminină de handbal în 7 Tractorul Braşov a evoluat la Odesa, unde a susţinut două partide cu formaţia Lokomotiv, campioană a Uniunii Sovietice. Jocurile handbalistelor din Braşov au stîrnit un interes deosebit. Cele două meciuri au avut loc în sala de sporturi a asociaţiei Lokomotiv Odesa, fiind urmărite de un mare număr de spectatori.

În prima partidă victoria a revenit handbalistelor de la Tractorul Braşov cu scorul de 11—9 (7—7), la capătul unui joc foarte frumos, presărat cu faze spectaculoase. Publicul spectator a apreciat tehnica avansată a jucătoarelor romîne, rapiditatea acţiunilor şi, mai ales, varietatea acestora. În cea de a doua întîlnire formaţia sovietică şi-a luat revanşa, cîştigînd la limită: 11—10 (4—6). Şi cu acest prilej spectatorii au putut admira un meci echilibrat, în care echipa gazdă s-a impus abia în ultimele minute.

Evoluţia echipei Tractorul Braşov la Odesa a lăsat o foarte bună impresie, jucătoarele noastre confirmînd şi cu acest prilej valoarea handbalului nostru. Demn de menţionat în această privinţă este faptul că ambele jocuri au fost televizate de postul local de televiziune şi că, după cel de al doilea meci, a fost organizată o şedinţă de schimb de experienţă la care au luat parte numeroşi antrenori, tehnicieni, jucători din Odesa. Participanţii s-au interesat, în mod deosebit, de metodele de antrenament folosite de sportivii romîni, de felul în care sînt organizate principalele competiţii interne şi au avut numai cuvinte de laudă pentru handbalul din ţara noastră

Tr. Iran

Participaţi în număr cît mai mare la concursul organizat de revista „Sport" în colaborare cu I. S. Loto-Pronosport:

„ECHIPA DE FOTBAL A ANULUI 1961"

După cum s-a mai anunţat, pentru lărgirea posibilităţilor de participare, ultimul termen pentru trimiterea pronosticurilor în legătură cu concursul „CEA MAI BUNA ECHIPA DE FOTBAL ROMINEASCA A ANULUI 1961" a fost prelungit pînă în ziua de 10 ianuarie 1962.

Regulamentul concursului şi cupoanele de participare le găsiţi în nr. 24/1961 al revistei „Sport", număr special de Anul Nou.

Rezultatele acestui concurs, deci şi echipa care a întrunit cele mai multe sufragii, le veţi putea afla citind nr. 2/1962 al revistei „SPORT" precum şi ziarul „Sportul popular".

Reamintim că premiile sînt următoarele: I — UN APARAT DE RADIO şi UNA MINGE DE FOTBAL PURTÎND AUTOGRAFELE TUTUROR JUCĂTORILOR DIN ECHIPA ANULUI 1961; II şi III — CÎTE UN CEAS „LOTO-PRONOSPORT" şi UN ABONAMENT PE UN AN LA REVISTA „SPORT"; IV, V şi VI — CÎTE UN ABONAMENT PE UN AN LA REVISTA „SPORT"; VII — XII — CÎTE UN ABONAMENT PE UN AN LA „PROGRAMUL PRONOSPORT".